

2004

2004.

106

എനിക്കു ചേടിലാ,
ആ ചെങ്ങമതിനി
മനുഷ്യരെ!

(മനുഷ്യവംശത്തിന.
നു നോവി)

ലോകം വിവിധവർണ്ണമാണ്.
ലോകത്തെല്ലാം ചെങ്ങമതിനി
മനുഷ്യരെ മനുഷ്യരുടെ
ലോകം നോക്കൂ മനുഷ്യ
സ്ത്രീ.
മനുഷ്യ മനുഷ്യരെ മനുഷ്യ
തിനി മനുഷ്യർ, ചെങ്ങമ
തിനി മനുഷ്യർ!

ശരിക്കും അനുഭവമേന്മയുണ്ട്.
ലോകം

അന്നു സ്മരിച്ചാണ്
മനുഷ്യ അനുഭവമേന്മ
മനുഷ്യ ലോകം മനുഷ്യരെ മനുഷ്യരെ
മനുഷ്യരെ മനുഷ്യരെ മനുഷ്യരെ
ലോകം മനുഷ്യരെ മനുഷ്യരെ!

മനുഷ്യർ മനുഷ്യരെ മനുഷ്യരെ
മനുഷ്യരെ മനുഷ്യരെ മനുഷ്യരെ
മനുഷ്യരെ മനുഷ്യരെ മനുഷ്യരെ
മനുഷ്യരെ മനുഷ്യരെ മനുഷ്യരെ
മനുഷ്യരെ മനുഷ്യരെ മനുഷ്യരെ

മനുഷ്യരെ മനുഷ്യരെ മനുഷ്യരെ
മനുഷ്യരെ മനുഷ്യരെ മനുഷ്യരെ
മനുഷ്യരെ മനുഷ്യരെ മനുഷ്യരെ
മനുഷ്യരെ മനുഷ്യരെ മനുഷ്യരെ
മനുഷ്യരെ മനുഷ്യരെ മനുഷ്യരെ

അന്നു സ്മരിച്ചാണ്
ശരിക്കും മനുഷ്യരെ

പേഴ്ച്, അത് പൂർണ്ണമാകാറില്ല
എന്നതാണ് വാസ്തവം

സകലതും എനിക്ക്
അന്യമാകട്ടെയാണ്.
പേഴ്ച്, അങ്ങനെ

അടുത്തുള്ളതാട താക്കോൽകൂടാ
- കൂട്ടം!

അടുത്തു, ഞ്ചാ എത്ര സുന്ദരമായ വാക്ക്.

എന്റെ സുഖദുഃഖങ്ങളുടെ ഉദയവും

അസ്തമയവും അവിടെയങ്ങനെ

തദ്യതിയായി നടക്കാനാണ്

എന്റെ "സ്വർഗ്ഗം" എന്നു തന്നെ പറയാം

കാരണം എനിക്കായി തെറ്റാണു

അവശേഷിക്കുന്നില്ല!

എന്റെ പദലരി കളിക്കുകയാണു
വെടിയിടിച്ചിരിക്കുന്നതു

എന്റെ രാജ്യനിയമം അതാണു
തെക്കുകലാകി.

എന്നു അതിനു പദലരി

പിന്നെ അങ്ങനെ എനിക്കായി
പുറത്തു പോകട്ടെ

പലരിഞ്ഞു നിന്നു
എന്നു നിലവിളി കേൾക്കാം

നിങ്ങളെത്തന്നെയാണ്

പറ്റിയെടുത്തു പദലരിയെടുത്തു

ഭൂമിയെടുത്തു സ്ത്രീയെ

കണക്കാക്കുന്നതാണു?

അറിയില്ലേ? എന്നാണു തന്നെ പറയാം

അവർ സർവ്വംസമാധാനം!

അവർ സർവ്വംസമാധാനം

പ്രാർത്ഥനകളും നല്ലതാണു ഈ സമൂഹത്തിലുണ്ട് ③

②

മടയ്ക്ക് ഞാനൊന്നു തിരികത്താടി.
പറ്റുലായി!

ചുട്ടുപോയി, വെളിച്ചം പോയി
തളലാമുസക്കാറ്റുപോൽ ശ്വാസം മുട്ടി, അമ്പർക്ക്.
ഞാൻ തെല്ലു സന്തോഷിച്ചു.

സർവ്വ പറ്റുകളും ഊരുമതിലായി.
മലയിറങ്ങിപ്പോയ മണ്ണും മരങ്ങളും
കുറ്റകളും കിരിച്ചു വന്നില്ല.

അമ്പർകുഴിതെ അമ്പർ രക്തമുഴുവെച്ചിട്ടു.
അരുമിഞ്ഞില്ല, മണ്ണും മലയും പറ്റുലയും
വിളിച്ചു വരുത്തിയ അ മഴയെ!

പ്രത്യക്ഷമായപ്പോൾ പേടിപിടിച്ചു കഴിഞ്ഞു.

~~അ~~ അമ്പളുടെ പ്രതികരണമിനമു.

അ മഴയുടെ സമരണിനം
സംഗീതമുണ്ടായിരുന്നു.

അതുതൊണ്ടിപ്പോൾ ഈ ഭൂമിയിൽ വിണ്ടും
പച്ചവീടുമുണ്ടു.

അമ്പർ പറ്റുലാരൂ വേദനയായി
മാത്രം നിലകൊണ്ടില്ല.

കാലവും അതിലൂടെ സ്നേഹവും
തൈരപ്പുവും മതവും നിറവും
മണ്ണിലൂടെ കഴുകിയപ്പോൾ.

എന്നിട്ടും ഞാനെന്തേ,
ഇങ്ങനെ ചോദ്യചിഹ്നമായി?

എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവരുണ്ട്.

പക്ഷേ, എനിക്കറിയാം അവതന്നെയല്ല,
എന്നെ ശരീരത്തെയാണ് ആശിക്കുന്നതെന്ന്.

സ്വന്തം ശരീരം വെട്ടിമുറിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു ഒരു
ചെൺകുട്ടിയെങ്കിലും നമ്മുടെ ഈ സമൂഹത്തിലുണ്ട്. ③

കാരണം,
അവൾ ചെന്നാണ്.

ഞാനെന്നു ചിന്തിക്കാതെ?
കാരണം, എന്തിനും നിങ്ങളുടെ
സമരം ഭയപ്പെടലോ!

കാരണം.....

എന്റെ കൃഷിയിൽ
മുറപ്പിച്ച് വിലയില്ലാതെ
അവൾ ചത്തു ജീവിച്ചു പോൾ,
അവരെല്ലാം ചേർന്നു,
"പാട്ടിലൂടെ" ?
അന്നുതൊട്ട് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി.
പ്രിയപ്പെട്ടവരെ, ചെറുകുട്ടികളെ
ചെറുപ്പം അമ്മമാരെ, അവരുടെയൊപ്പം
ഒരു പാട്ടിലൂടെ ചൊല്ലി.

നിങ്ങളുടെ മക്കൾ
നോക്കൂ.....
അതിൽ കാണുന്നതാണ്
എന്റെ ചോരപ്പാടുകളാണ്.

ചിന്തിക്കുന്നത് എന്റെ
ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുക. "എന്റെ"
അടുക്കലേക്കുവരാനും ഒരു
വന്ദിത! മതിയെന്നും
എന്നിങ്ങനെ ചുറ്റുമുഖം.

കാരണം, എന്റെ ഓരോ വാക്കിനും
നിങ്ങൾ മതിൽകെട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

അതേ വാക്കിനും വിലയിട്ടുണ്ട്.
മെറ്റം "999"!

എന്നാൽ തുടർന്ന് ഞാനാ
മതിലിൽ നിന്നും കുറെ വളയിട്ട
കൈകൾ കണ്ടു. അവ കവിത 'മുഷ്ടിയിൽ'
ചുരുട്ടിപ്പിടിപ്പിച്ചിരിയ്ക്കുകയാണ്.

മാമ്പഴ ചുമലിൽ ഇലമഞ്ഞ ചാലിച്ച
നിറമുള്ള കവിതകൾ!

കൊടാരങ്ങളിൽ നിലകൊണ്ട കിളിവാതിലിൽ ചട്ടിപ്പിടിച്ച
ചാമ്പിമുഖത്തിൽ കണ്ണുകൾക്കാലി മുട്ടിപ്പലവിടേയോ
ഒരു രാധാപ്പിപ്പാടിക്കൊണ്ടുവരുന്നു.

എനിക്ക് നല്ല നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നു.

ആ മതിലിനുള്ളിൽ എനിക്കുള്ളി ചോദ്യങ്ങളാണെന്ന്.

അതുകൊണ്ടു തന്നെ അത് ചൊടുകുതേയന്ന്

എന്നാൽ മനസ്സാൽ അഗ്രഹിച്ചു.

കാരണം, എനിങ്ങായി കരേളാരൂത്തരമേയുള്ളൂ.

എന്നാൽ ചെങ്ങോണി!

എനിക്ക് നാളെക്കുറിച്ച്
ഒരേയൊരാൾക്കുവേണ്ടി,
"എന്നാൽ ചെങ്ങോണി!"

സ്നാന തോമസിനായുള്ള
അർപ്പണങ്ങൾ നിലകൊണ്ടിരുന്നതിൽ,
അവയുടെ കവിതകൾക്കാലി
അടുത്തിപ്പലവിടേയോ
ചിതയൊഴുത്തുനോക്കിയിരുന്നു.

അല്ല ചെങ്ങോണിപ്പോൾ
മനസ്സിൽ ഒന്നുള്ളത് നല്ലതാ,
"മനസ്സിൽ ഒരു ചിത"

ശബരി ഒരു സ്ത്രീയാണ്.
ഞാനും. എങ്കിലും "കൃഷ്ണി ദേശാലി"
അവിടേക്കു കാലദൂരം ചവിട്ടവേ
അൻ ഗർജ്ജിച്ചു.

മലയാളിമാനുള്ള അവകാശമല്ല.

മാനം മലയാളൻ വരുന്നവനെ മുട്ടുമ്പിടിക്കുന്ന
അവകാശമാണെന്നിങ്ങു വേണ്ടത്.

അതെ മതിയെ ചൊല്ലി.

അതിൽ നിന്നാദ്യത്തെ ചോദ്യമു-
ത്തന്നു.

“നീ ചൊല്ലേ?”

അതെ ഉത്തരമുണ്ടാണെന്ന് ചൊല്ലി
“അതെ ചൊല്ലേ!”

